

HÜSEYİNİ
(Cumhur İlahî)

NİM EVSAT

TOSUNZÂDE HÜSEYİN EF.

Bir ri yü ze
dü düş
ol du gö
züm züm
yüz zü bîn o
nün nun nu
dî vâ ne
sî
Al lah
Ol lu muş ce

Bir yüze düş oldu gözüm yüz bin onun dîvânesi
Olmuş cemâli şem'inin ay ile gün pervânesi

Kendi sunar dolu dolu peymâneler âşıklara
Bir kez elinden nûş eden olur ebed mestânesi

Şunlar ki tatmadı ezel bezminde onun cür'asın
Tatmaya dahi bunda ol aşk ehlinin bigânesi

Bir mülke mâlik eylemiş uşşâkını ol pâdişâh
Mülk-i Suleyman onların yanında bir vîrânesi

İki cihanda MISRÎ'ye devlet dahi izzet yeter
Geldikçe yârin sunduğu cevherlerin her tânesi (I)